

Tingen ger sammanhang.
Barndomens leksaker är temat för en av essäerna i Christoffer H. Ericssons nya bok "I krigets skugga", där han själv svarar för illustrationerna.

om det goda livet på Brändö, där man genomförde ett formligt samhällsperiment i liten skala, är rena kulturhistorien. Men den andas också bitterhet över att en social modell av det här slaget inte fick utvecklas i frihet. Helsingfors slukade Brändö, "en samhällstyp som var alltför positiv för att få existera".

Fascismens Rom

Från denna finlandssvenska

oas förs man till Rom i mitten av 1930-talet. Den unge Christoffer bor hos svenska Rom-institutets chef i ett ståtligt palats i centrum av staden. Här mutar han in sitt kulturmättade revir mitt i ett sjudande storstadsliv, medan Mussolinis grepp om samhället hårdnar. Det är tidsbilder av stort värde.

Det samma kan sägas om skisserna från krigsupplevelserna, där han konsekvent

skriver ur ett strängt subjektivt perspektiv. Tankeväckande är inte minst hans betoning av hur de pronazistiska idéerna florerade inom officerskåren, något som gärna tonats ned i historieskrivningen. Så sent som 1941 nedkallar en finländsk fältpräst Guds välsignelse över Adolf Hitler!

En grå soldatfilt som troget följt Ericsson genom åren får på ett symbolplan gestalta ett

sammanhang, livets seger i trots mot dödens ständiga attacker.

Christoffer H. Ericsson har mycket av intresse att berätta om ett århundrade som nu förvandlas till historia. Och hans text bärs av ett personligt engagemang, en förening av entusiasm och polemisk småvresighet, som gör "I skuggan av ett krig" till både nyttig och nöjsam läsning.

GUSTAF WIDÉN